

۳	یادداشت هفته
۴	نامه‌های بیواسطه - نامه به سردبیر
۵	باریکتر از مو - مکتوب هفته
۶	در جهان سیاست
۸	سه گانه
۱۰	دیدنی های ایران
۱۲	ماجرای واقعی خارجی
۱۴	داستان زندگی
۱۶	روزهای ماندگاری
۱۸	گزارش خارجی
۲۰	زبان شناسی
۲۱	بگو سبب
۲۲	رنگ اشتباه
۲۴	سوژه
۲۵	تعبیر خواب
۲۶	ماجرای خواستگاری، در پیچ و خم دادگاه
۲۸	مشاوره
۲۹	راز سلامتی
۳۰	مسابقه داستان نویسی
۳۲	گزارش تصویری
۳۳	دین و اخلاق
۳۴	گوشه و کنار جهان
۳۶	گذر
۳۷	حادثه
۳۸	جور دیگر باید دید
۴۰	قصه هفته
۴۲	تماشاگاه راز
۴۴	نوشته های ناب
۴۵	جدول
۴۷	هوش و سرگرمی
۴۸	یک سرگذشت
۵۰	هفت هنر
۵۴	پاورقی خارجی
۵۶	گزارش سفر
۵۸	ورزشی
۶۲	پیام از شما
۶۳	پیغام‌های روشنایی
۶۴	از نگاه دیگر
۶۵	داستان کوتاه
۶۶	عجیب ترین ها

فرارسیدن اربعین حسینی، چهلمین روز شهادت سالار شهیدان و یاران باوفایش در کربلای همیشه سرخ تاریخ، بر همه معبان و شیفتگان طریق عشق و شهادت گرامی باد

یادداشت هفته

محمد امین جوادی

نگران چه هستیم؟

ایرانیان از ابتدای سال تا به حال روزهای پرتلاشی را پشت سر گذاشتند. دولت هم روزهای سختی را پشت سر گذاشت. مسایل چند ماه اخیر و نوساناتی که در بهای ارز و سکه و به تبع آن قیمت بسیاری از کالاها پیش آمد گرانی و تورم را به دنبال آورد و همین نوسانات و تورم فشارها را بر مردم چنان زیاد کرد که بخش اعظم اعتمادی را که دولت به دست آورده بود و سرمایه‌ای را که از این طریق جمع آوری کرده بود از دست داد و این اتفاق درست کمتر از یک سال بعد از انتخابات سال ۹۶ باعث شد که محبوبیت دولت و رئیس‌جمهور تا حد زیادی تحت الشعاع این نوسانات از دست برود. هر چند در به وجود آمدن این شرایط پیش از همه خود دولت مقصر بود که تصمیمات درستی نگرفت اما انصاف باید داد که شکستن همه کوزه‌ها بر سر او هم شرط انصاف نیست. حال اما در میانه این اوضاع نابسامان اقتصادی سوالی که باقی می‌ماند این است که چه باید کرد؟ این وضعیت قابل ادامه و استمرار نیست. اینکه عده‌ای به چپاول و احتکار و غارت و گرانفروشی مشغول باشند و عده دیگری حتی نتوانند نیازهای اولیه زندگی خود را تامین کنند نه با عقل سازگار است و نه با انصاف و اخلاق و وجدان.

از آن بدتر آنکه در شرایط فعلی نوعی بی‌اعتمادی نسبت به آینده بسیاری را سردرگم کرده است که مثلاً آیا فرادایمتها بالا خواهد رفت یا پایین می‌آید؟ ارز بخریم یا بفروشیم؟ طلا نکه داریم بهتر است یا سکه یا دلار؟ اگر امروز جنس انبار نکنیم آیا فردا قادر خواهیم بود ما محتاج خود را تهیه کنیم؟ برخی آمارهایی گویند که بین ۱۵ تا ۲۰ میلیارد دلار در خانه‌ها ننگه داشته شده‌اند و به قول ظریفی، ذخیره دلار و طلای خانگی در ایران از ذخایر بسیاری از بانکهای بزرگ دنیا هم بیشتر است! در بسیاری از خانه‌ها به اندازه نیاز چند ماه مواد غذایی و خوراکی و لوازم بهداشتی و مصرفی وجود دارد. بسیاری از خانه‌ها انبار شده است. وضعیتی که حتی در زمان جنگ نیز نه تنها سابقه نداشت بلکه اتفاقاً روحیه آن وقت‌های مردم آن را یک ننگ می‌دانست. هر چه هم دولت فریاد می‌زند که نیازهای اساسی مردم حتی

بیش از قبل خریداری شده و مشکلی وجود ندارد ظاهر آراه به جایی نمی‌برد. علت اما این نیست که گناه این بی‌اعتمادی صرفاً متوجه مردم است و البته که برای انبار کردن آن هجوم می‌آورند تأیید نمی‌کند و برای مردم ما وجود این روحیه عیب است اما از سوی دیگر دولت هم باید آسیب شناسی کند که به چه دلیل این اعتماد آسیب دیده است؟ و چه باید بکند تا این اعتماد بر گردد. این که میلیاردها دلار در خانه‌های مردم باشد و میلیونها سکه در گاوصندوقها و کسوها یا خبر برسد که در بازرسی از یک خانه هزاران سکه در کانال کولر کشف شده خبرهای خوبی نیست. باید در مردم ایجاد اعتماد کرد تا اولاً آنها با احتکار و خرید غیر ضرور و بیش از نیاز تقاضای غیر واقعی و تورم غیر منطقی و کمبود مصنوعی ایجاد نکنند و آرامش بازار را به هم نزنند و ثانیاً با همراهی و همدلی به کمک دولت و نیز به کمک همه آحاد جامعه بشتابند تا نقشه‌های دشمنان برای به زانو در آوردن این ملت نقش بر آب شود و برای این کار بیش از هر چیز مردم باید حس کنند که مقامات و مسئولان نشان درد آنان را می‌فهمند و مثل آنها زندگی می‌کنند و با آنها صادقند. واقعیت این است که از ابتدای سال تا به حال گرانی به جامعه فشار آورده و تورم و افزایش قیمت برخی کالاها چنان افسار گسیخته بوده که باعث تعجب مردم است. حتی کالاهایی که کمترین نسبت را با واردات و بازار خارجی دارند افزایش قیمت قابل توجه داشته‌اند که هضم آن برای جامعه آسان نیست و در همه این موارد مردم می‌گویند پس مقامات و مسئولان چه می‌کنند؟ کجا هستند و چرا به داد مانی‌رسند؟ آیا به این دلیل نیست که خودشان حقوق‌های کلان می‌گیرند و امکانات گسترده دارند و لذا اصولاً درد مارا نمی‌دانند؟ پس وقتی آنها به فکر ما نیستند چرا ما خودمان باید به حرفهایشان دل بدهیم و گوش کنیم؟ بهتر است خودمان به فکر خودمان باشیم... رسیدن به این نقطه و نتیجه البته که نقطه خوبی نیست. اینکه همه تنها به فکر خودشان باشند و بیرون کشیدن گلیم خودشان از آب، خطرناک است. باید باور کنیم که همه باید به هم کمک کنیم. دلیلی ندارد این همه نگران آینده باشیم. مگر قرار است چه اتفاقی بیفتد؟ اگر ما به هم رحم کنیم و نسبت به هم مروت داشته باشیم و اگر مسئولان هم همدرد مردم باشند و صادقانه رفتار و مثل مردم زندگی و کاری کنند که اعتماد جامعه ترمیم شود و سرمایه اجتماعی دوباره احیا شود، باور کنید که این روزهای سخت و دشوار نرم و آهسته چون نسیم از سر این ملک و ملت خواهد گذشت.

کسی که خدا خیر خواهد او باشد محبت حسین را در دل او می‌اندازد

● امام صادق (ع)

صاحب امتیاز: شرکت ایرانچاپ (موسسه اطلاعات)

مدیر مسوول و سردبیر: فتح الله جوادی

معاون سردبیر: سید احمد شهبانی

معاون فنی و ناظر چاپ: کریم ملکی

صفحه‌آرا: حمید دانش‌اندوز - مهدی اسماعیلی

ویراستار: مریم نیک پور / حروفچین: مریم شیرانی

نشانی: تهران - بلوار میرداماد - خیابان نفت جنوبی

(تابان غربی) - پلاک ۸ - مجله اطلاعات هفتگی

کدپستی: ۱۵۴۹۹۵۳۱۱۱

روابط عمومی: نیلوفر کردان - تماس:

(از شنبه تا چهارشنبه - الی ۱۶) ۲۹۹۹۳۴۰۴ - ۲۲۲۲۲۲۲۶

نمایان: ۲۲۲۷۱۸۱۳ Email: haftegi@etelaat.com

آگهی‌ها: ۲۲۲۵۸۰۱۴ - ۲۱ و ۲۲۲۵۸۰۱۹

آبونمان: ۲۹۹۹۳۴۷۱-۲ چاپ از ایرانچاپ تلفن: ۲۹۹۹۹۹

شماره تلگرام مجله: ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹

لینک کانال مجله: @ettelaathaftegi

هر گونه استفاده از مطالب مجله جهت فیلمنامه سینما، تلویزیون و نتاثر و یا چاپ در کتاب منوط به کسب اجازه کتبی است. مقالات ارسال شده پاداش نمی‌شود.

مجله در ویرایش مطالب آزاد است.